

Volba nevěsty

1 ..Je mnoho nemocných lidí a já nemohu jít ke všem najednou.

Jsem tuze rád, že mohu dnes večer být opět zde, v této krásné posluchárně a mezi touto úžasnou skupinou lidí. A když jsme sem před několika minutami vcházeli, lidé stáli venku na ulici a říkali, že se nemohou dostat dovnitř. A já jsem řekl: „Dobře, možná se mi podaří sehnat vám nějaké místo,“ ale oni jim nedovolili vejít dovnitř. Tedy, je mi líto, že pro ně nemáme dostatek místa. Říkali, že suterén byl rovněž plný, a tak je nám to líto. Ale jsme rádi, že tu můžeme být a že můžeme vidět tuto milou skupinu kazatelů, těchto zdejších obchodníků, a všechny ty delegace z různých končin země.

2 Měl jsem tu výsadu, že jsem mohl mluvit dnes ráno při snídani, čehož si zajisté cením, mít tu čest mluvit před takovými znamenitými lidmi. A mluvil jsem na téma: *Pleva nebude dědit s pšenicí*. Nedotáhl jsem to do konce, ale nebyla to chyba toho bratra. On se snažil zařídit, aby nás tady nechali trochu déle, ale nepodařilo se mu to. A já si toho skutečně vážím, bratře Démosi. Bylo to velmi, velmi milé. Skutečně vám děkuji za vaši laskavost, každému z vás. Ale oni nám to prostě nedovolili, a tak jsme museli skončit. Vezmeme to někdy jindy, abych to dokončil — „Pleva nebude dědit s pšenicí“. Pochopili jste to ti z vás, kteří jste tam byli? Doufám, že to bylo dostačující, abyste to pochopili.

3 Nuže, vím, že dnes večer probíhá program (Bratr Branham mluví na téma otázek a odpovědí ohledně křtu Duchem Svatým, sponzorovaného Obchodníky plného Evangelia, vysílaného televizí v Los Angeles v době, kdy bylo kázáno toto poselství - vyd.), tak vás tu nechci držet příliš dlouho, abyste to nepropásli, protože si myslím, že to byl skutečně přínos pro letniční věřící, ten přenos, který jsme mohli vidět minulý večer. Taková znamenitá skupina lidí a také nádherné, otevřené odpovědi. Cítil jsem se skutečně dobře, když jsem se na to díval a věřím, že to Pán dnes večer požehná. A každý, kdo se na to dívá, kéž by uvěřil. To by bylo mojí upřímnou modlitbou.

4 A tak hodně zpráv dnes přichází z... poštou a telefonem o tom, jaké množství lidí bylo v tomto shromáždění uzdraveno. Byl jsem z toho velice potěšen. Vidět nemocné lidi... Něco takového obnáší moje služba. Přišel jsem sem, abych kázal (víte, já nejsem kazatel) s tím, s mojí kentuckou gramatikou, „von“, „nenapálit“ a všemi těmi slovy, a tak nemohu říci, že bych se mohl přirovnat k těm moderním

kazatelům dneška. Nemohu zaujmout takové místo, protože nemám žádné vzdělání. Ale dělá mi potěšení, když mohu říci jiným to, o čem vím nebo to, co cítím, že o tom vím, jak jsem se to naučil, čím On pro mě je. On je celým mým životem, všechno, co jsem kdy mohl očekávat, že budu a ještě mnohem víc, než jsem si kdy mohl pomyslet-totíž, že bych někdy mohl mít na zemi přítele, když jsem byl malým chlapcem. Ale jsem skutečně vděčný za ty veliké přátele, které mám dnes. (Rozhovor ohledně ozvučovacího systému - vyd.)

⁵ A teď, abychom se dostali přímo, rovnou ke službě, obraťme se trochu ke čtení Písma. Vždy rád čtu Bibli, protože to je Slovo Boží. Věřím tomu a věřím, že je to neomylné Boží Slovo. A nyní, napsal jsem si tady několik míst Písma a nějaké poznámky, na které bych se chtěl během několika mála okamžiků odvolávat, asi tak tři čtvrtě hodiny a pak odtud včas odejdeme, abychom opět mohli shlédnout ten skvělý pořad. A doufám, že vám právě v tom bude Bůh nadále žehnat. Víím, co musíte dělat a předpokládám, že se ještě dnes večer budu vracet do Tucsonu. Tak si to dovedete představit. Je to deset hodin jízdy. A odjízdim do zámoří a musím být ještě ráno ve státním středisku očkovan proti žluté zimnici, a tak se tam musím dostavit. Již jsem to jednou musel odložit na jiný den, a tak kdybych to chtěl znovu odložit, oni by to nepřijali. A mám být ještě jednou očkovan, já a moji pořadatelé proti tetanu a tyfu.

⁶ Tedy, jsem tak vděčný za tuto příležitost a za toto skvělé shromáždění, které jsme měli před konferencí, jež tak rozehrálo moje srdce. Jste znamenitou skupinou lidí a doufám, že vám Bůh bude žehnat. A když ta veliká hodina... Ten velký netvor, který tam leží a před několika dny udeřil na Aljašku, dnes ráno znovu uhořel svým ocasem až někam dolů do okolí Washingtonu. On může úplně lehce dorazit až sem.

⁷ A jestliže mi Duch Svatý někdy jasně řekne... Někteří z vás se mě ptali: „Dojde k tomu tady, bratře Branham?“ Tak tedy, já to nevím. Já prostě nevím a dokud nebudu vědět... To je pravda. Vždy jsem k vám chtěl být upřímný. Nebudu si něco pouze domýšlet, mít nějaké představy nebo nějaké... něco, jako moje přesvědčení nebo něco takového. Když vám řeknu, že se to stane... Nuže, On mi to musí nejprve říci a já vám to potom všem řeknu. Víím, že celý svět je v rozehvělém stavu; jsme v konečném čase. Ale o jednu věc jsem se snažil, abych byl...

⁸ Bratr Shakarian dnes ráno mluvil o tom, jak procházel

modlitebními řadami a natahoval se a bral modlitební lístky dříve, než ti lidé přišli nahoru a díval se na ně a sledoval, jestli jim řeknu to, co tam napsali. Oni psali na své modlitební lístky všechny možné potřeby, víte, a on sledoval, jestli to bylo správně. Řekl, že z těch stovek, které zkontroloval, se to ani jednou nemýlilo. To nebude mít nikdy chybu, vidíte, protože to... dokud je to Bůh. Jestliže bych někdy do toho promítl sám sebe, tak by to nebylo správné hned od počátku.

⁹ Jedna malá dívka, jejíž otec tady teď sedí a poslouchá mne, přišla před nedávným ke mně. Měla sen. Zeptala se: „Bratře Branhamo, co tento sen znamená?“

Řekl jsem: „Nevím, sestro. Budu muset zjistit, jestli mi to Pán řekne.“ Tak jsem šel a snažil jsem se zeptat Pána a On mi na to vůbec neodpověděl. A to malé děvče přišlo znovu; zeptalo se: „Tak tedy, kde je výklad mého snu?“

¹⁰ Řekl jsem: „Pojď sem, miláčku a posad' se.“ Řekl jsem: „Tvůj otec a matka jsou mými dobrými přáteli, rozuměj, a přišli až z Kanady, odešli a přidrželi se mne. Uvěřili tomu, co se snažím říci a nikdy v životě jsem nikomu úmyslně neřekl nic nesprávného. Jestliže já... Myslím, že vím, co ten sen znamená, ale nemohu ti to říci, teprve až ten sen sám uvidím a potom, co mi On řekne, co to znamená. Vidíte, jestliže bych si něco vymyslel já, může nastat čas, kdy mě budete v nouzi potřebovat, mezi životem a smrtí a pak byste nevěděli, jestli mi věřit nebo ne. Jestliže vám řeknu něco ve jménu Páně, je to skutečně... to je On, kdo mi to řekl.“

¹¹ A dosud, za celá ta léta, na okrsku celého světa a kolem něj, se to ani jednou nemýlilo, protože... Inu, víte, že člověk nemůže být tak neomylný. Je k tomu zapotřebí Ducha Božího.

¹² Tedy, mám poselství, za které jsem zodpovědný. A mnohokrát jsem byl mezi lidmi považován, nuže, možná někým, kdo se na chvíli neposadí a nepozastaví se, že jsem nějaký... ó, nějaká hrozná osoba, která nemá ráda lidi a stále do nich ryje. Ale tak to není. Není to tak. Já lidi miluji.

¹³ Ale víte, láska napravuje. Kdyby váš malý chlapec seděl tam venku na ulici a vy byste řekli: „Drahý synu, nechci, abys tam byl, ale...“ a auta by svištěla kolem něj a vy byste ho vzali dovnitř a on by znovu běžel ven. Tedy, vy byste mu dali na pamětnou. Jestliže ho milujete, uděláte to. Pokud musíte...

¹⁴ Jestliže vidíte někoho, jak pluje v malém člunu po řece dolů

k vodopádům a věděli byste, že se ten člun potopí až dopluje k těm vodopádům, řekli byste: „Johne, možná by ses měl na chvíli zamyslet. Asi bys to neměl dělat.“ Když vím, že to nezvládne, budu se ho snažit jestli toho budu schopen, vytáhnout ho z toho člunu ven, protože to je láska, která to dělá.

¹⁵ A nyní, v těchto poselstvích, která pronáším, nikdy se nesnažím přinášet nějaká učení nebo něco takového. To dělám ve svém vlastním sboru. Ale tady venku, mezi muži a ženami, kteří jsou z různých denominací a různého smýšlení, se snažím to vzít jemně a vysvětlit, ale způsobem, že pokud jste zrozeni z Ducha Božího, věřím, že porozumíte, co chci mezi křesťany říci — metodisty, baptisty, presbyteriány a všemi ostatními.

Mojžíšova 24:12-14

¹⁶ Tak tedy, dnes večer chci jít do 24. kapitoly 1. Mojžíšova a chci číst počínaje 12. veršem 24. kapitoly 1. Mojžíšova.

A řekl: Hospodine, Bože pána mého Abrahama, dejž, prosím, ať se potká se mnou dnes to, čehož hledám; a učiň milosrdenství s pánem mým Abrahamem.

Aj, já stojím u studnice vody, a dcery mužů města tohoto vycházejí, aby vážily vodu.

Děvečka tedy, kteréž bych řekl: Nachyl medle věderce svého, ať se napiji, a ona by řekla: Pí, také i velbloudy tvé napojím, ta aby byla, kterouž jsi způsobil služebníkmu svému Izákovi; a po tomť poznám, že jsi milosrdenství učinil s pánem mým.

¹⁷ A potom v knize Zjevení... To je ta první kniha Bible, 1. Mojžíšova. Teď v té poslední z Bible, chci číst 21. kapitolu Zjevení a 9. verš. My víme, co toto Písmo zde z 1. Mojžíšova... Jestliže chcete, tak si přečtete celou kapitolu. To je Bůh posílající Eliezera... či Abraham posílající Eliezera (promiňte mi) vybrat nevěstu pro Izáka. A ta krásná Rebeka vyšla ven a byla dokonalou odpovědí na modlitbu, kterou se Eliezer, služebník Abrahamův, právě modlil.

Zjevení 21:9

¹⁸ A teď v 9. verši 21. kapitoly Zjevení:

Tehdy ke mně přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli těch sedm koflíků plných sedmi posledních ran, a promluvil se mnou. Řekl: „Pojď,

ukážu ti Nevěstu, manželku Beránkovu.“

19 A teď chci vzít jako téma pro dnešní večer: „Volba Nevěsty“. A to je... Jestliže můj bratr, který zde nahrává, bude... Toto je páska, kterou můžete nahrát a rozeslat. A nyní, v tom... to neznám, že to říkám jen tomuto shromáždění, ale tyto pásky jdou do celého světa. Jsou překládány téměř, ó, do spousty jazyků, dokonce do pohanských zemí, kolem světa. My ty pásky zasíláme zdarma do nějaké církevní společnosti a oni je překládají ve... všude v afrických džunglích a v Indii a tyto pásky jdou kolem celého světa.

20 A teď, volba nevěsty... V mnoha životních věcech je vám dána nějaká volba. Způsob života je sám o sobě nějakou volbou. Máme právo zvolit si svou vlastní cestu, zvolit si svůj vlastní způsob, jak chceme žít. Vzdělání je volba. Můžeme si zvolit, jestli se budeme vzdělávat nebo jestli se nebudeme vzdělávat. To je volba, kterou máme. Dobro i zlo je volba. Každý muž, každá žena, chlapec i dívka si musí zvolit, jestli se budou snažit žít správně nebo ne. To je volba. Volba je velká věc.

21 Vaše místo, vašeho věčného určení je jakousi volbou a možná někteří z vás si dnes večer zvolí, dříve než tato bohoslužba skončí, kde budete trávit věčnost. Jednou dojde k tomu, že... Jestliže Boha mnohokrát odmítneš, jednou dojde k tomu, že Ho odmítneš naposledy. Je hranice mezi milostí a soudem a je to pro muže či ženu, chlapce nebo dívku nebezpečná věc překročit tuto hranici, protože se nejde vrátit zpátky, pokud tuto smrtelnou hranici překročíte. A tak to dnes večer může být čas, kdy mnozí učiní svoje rozhodnutí, kde stráví nekonečnou věčnost.

22 Existuje i jiná volba, kterou máme v našem životě. Je to životní partner. Někdy mladý muž, či mladá žena, vstupující do života, má nějakou... je jim dáno právo učinit volbu. Mladý muž si vybírá, mladá žena má právo to přijmout, či odmítnout, ale je to stále na obou stranách volba; jeden i druhý, muž i žena, má právo si vybrat.

23 Také jako křesťan máš výběr. Tady v Americe si můžeš zvolit církev (zatím), do které můžeš chodit. To je naše vlastní americká výsada, zvolit si kteroukoli církev, ke které chcete náležet. Je to volba. Nemusíte chodit do žádné z nich, pokud nechcete, ale jestliže chcete přejít od metodistů k baptistům nebo od katolíků k protestantům, a tak dále, nikdo vám nemůže říci nebo vás přimět, abyste chodili do určité církve. To je naše svoboda. V tom spočívá naše demokracie. Každý člověk si může sám sobě vybrat — náboženská svoboda. A to je velká

věc. Bože, pomoz nám to udržet tak dlouho, jak jen to budeme moci udržet.

24 Také si můžete vybrat, zda... Když si vyberete tuto církev, můžete si vybrat, jestli v této církvi... jestli si vyberete církev, která vás povede do vašeho věčného místa určení. Můžete si vybrat církev, která má určité vyznání, o kterém si můžete myslet, že to vyznání je právě to, co hledáte; nebo jinou církev, která má své vyznání. A pak je zde Slovo Boží, pro které se můžete rozhodnout. Musíte učinit svoji volbu. Mezi námi je nepsaný zákon volby.

25 Myslím, že to byl jednou Eliáš na hoře Karmel, po té zkoušce síly, v té velké hodině krize, do které my právě teď vcházíme. A možná, že to dnes večer můžeš být ty nebo já, že uděláme tuto volbu podobnou zkušenosti z hory Karmel. Abych řekl pravdu, myslím si, že se to teď dává celosvětově do pohybu.

26 Ale brzy nastane doba, kdy si budete muset zvolit; a vy lidé zde z vašich denominačních církví, věrte právě tomu, že ta hodina, kdy si budete muset zvolit, je přímo před vámi. Buď půjdete do Světové rady nebo nebudete už déle denominací. Budete to muset udělat, a to rozhodnutí přijde brzy. A je velice riskantní záležitostí čekat až na tu poslední hodinu, protože na sebe můžete vzít něco, čeho se nebudete moci nikdy zbavit. Víte, nastala doba, kdy můžete být varováni, jestliže však překročíte tuto hranici varování, pak jste již označeni na té druhé straně, byli jste ocejchováni.

2. Mojžíšova 21:5, 6; 3. Mojžíšova 25:9, 10; Římanům 10:17

27 Uvědomte si, když přišel jubilejní rok a kněz přinesl svoji troubu a ohlašoval, že každý otrok může odejít svobodný, ale pokud oni odmítli přijmout svoji svobodu, pak musel být vzat do chrámu ke sloupu a bylo mu šídlem probito ucho a pak navždy sloužil svému pánu. A to bylo dáno na jeho ucho jako symbol slyšení. Víra přichází skrze slyšení. On slyšel tu troubu, ale nechtěl na to slyšet.

28 A častokrát muži i ženy slyší Boží pravdu a vidí, že to bylo potvrzené a prokázané, že je to pravda, ale stejně na to nechtějí slyšet. Je tu nějaká jiná příčina. Vybrali si něco jiného, než aby se vyrovnali s pravdou a fakty. Z toho důvodu mohou být jejich uši na Evangelium hluché. Oni to již nikdy nebudou slyšet. Radím vám, když Bůh mluví k vašemu srdci, jedněte neprodleně.

1. Královská 18:21

29 Eliáš jim dal možnost volby... „Vyberte si dnes, komu budete sloužit. Jestliže je Bůh Bohem, služte Jemu; ale pokud je Bohem Bál,

služte jemu.“

30 Nyní, jak vidíme, všechny tyto přirozené věci jsou předobrazem těch duchovních věcí, tím jsme procházeli v naší lekci dnes ráno, jako slunce a jeho povaha. To byla moje první Bible. Dříve než jsem přečetl byť jen jednu stránku v Bibli, znal jsem Boha. Protože Bible je napsaná všude v přírodě, a to přesně souhlasí se Slovem Božím: jako smrt, pohřeb a vzkříšení této přírody, východ slunce, *jeho* cesta po obloze, pohasnutí, opět východ — prostě velice mnoho věci v přírodě může být Božími předobrazy, kterými se v tomto poselství nebudeme zajímat.

31 Tak tedy, jestliže to duchovní... jestli to přirozené je předobrazem toho duchovního, pak volba nevěsty v tom přirozeném je jakýmsi předobrazem volby nevěsty v tom duchovním. Tak tedy, to je vážná věc, když si jdeme vybrat manželku, nějaký muž, protože ten slib s ní; „dokud nás smrt nerozdělí.“ Tak bychom to měli zachovávat. A vy dáváte tento slib před Bohem, že vás rozdělí jedině smrt.

32 A já myslím, že bych... Muž, který si podle svého zdravého rozumu plánuje budoucnost, on by si měl vybírat manželku velmi obezřetně; buď obezřetný v tom, co děláš. A žena vybírající si manžela nebo přijímající výběr muže, by měla být skutečně opatrná v tom, co dělá a obzvláště v této době. Muž by se měl zamyslet a modlit se předtím, než si vybírá manželku.

33 Myslím si, že právě to dnes způsobilo tak mnoho rozvodů, že jsme na prvním místě ve světě, v Americe, v žebříčku rozvodů; udáváme tón zbytku světa. Máme zde více rozvodů než kdekoli jinde (v tomto národě), a to jsme údajně křesťanským národem. Jaká hanba, naše rozvodové soudy. Myslím si, že je to zapříčiněno tím, že tito muži a také ženy odešli od Boha. A shledáváme, že kdyby se muž či žena modlili za tuto věc a nedívali se jen na pěkné oči nebo velká, silná ramena nebo na něco podobné, či nějaké jiné světské vlastnosti, ale přednostně by hleděli k Bohu a řekli: „Bože, je toto Tvůj plán?“

34 Myslím si, že je tady tak mnoho podvádění, zrovna jako ve škole. Mnohé děti mých přátel ze sousedství, když jdou kolem se zastaví a řeknou: „Bratře Branhame, budeš se za nás modlit? Máme dnes písemku. Učil jsem se celý večer, ale myslím si, že se na to nedokážu soustředit. Modli se za mne.“

35 Myslím si, že každý školák, pokud budete... a rodiče ráno u stolu, jestliže byste řekli: „Maminko, John má dnes písemku, pomodleme se teď za něj,“ myslím, že by to překonalo všechno to, co

jste kdy udělali nějak jinak, ač jste opisovali od někoho jiného a tím podváděli. Myslím si, že jestliže byste jen přišli a modlili se za tu věc...

³⁶ A jestliže bychom pozorně sledovali, co jsme dělali, když jsme vstupovali do manželství, když jsme hledali svoji manželku nebo manžela, pokud bychom to znovu probrali... Člověk by se měl horlivě modlit, jinak může zruinovat celý svůj život. Uvědomte si, že ten slib je: „Dokud nás smrt nerozdělí.“ A on může zruinovat jeho život, že si špatně zvolí. Ale jestliže ví, co... že si nesprávně zvolil a bere si za ženu tu, která není způsobilá být jeho manželkou a on to přesto udělá, pak je to chyba. Jestliže si žena bere muže a ví, že není způsobilý být jí manželem, pak je to tvá vlastní chyba poté, co víš, co je správné a co ne. Tak tedy, neměl bys to dělat, dokud se úplně nepromodlíš.

³⁷ O to stejné jde při výběru církve. Tak tedy, musíte se modlit za sbor, ve kterém máte obecenství. Uvědomte si, církve mají duchy.

³⁸ Tak tedy, nechci být kritický, ale uvědomuji si, že jsem starý muž a jednoho z těchto dnů odsud budu muset odejít. Budu se muset ve dni soudu zodpovídat z toho, co říkám dnes večer nebo v kterékoli jiné době, a já... tudíž musím být smrtelně čestný a skutečně přesvědčený.

³⁹ Ale zajděte do církve a jestliže budete pozorovat chování oné církve — pouze chvíli pozorujte pastora — a obvykle shledáte, že církev se chová jako pastor. Někdy si říkám, jestli pouze nepřijímáme ducha jeden od druhého, místo Ducha Svatého. Když přijdete na místo, kde je pastor skutečně radikální a předvádí se, shledáte, že shromáždění jedná stejným způsobem.

⁴⁰ Zavedu vás do sboru, kde jsem viděl pastora, jak vstal, kýval svou hlavou dozadu a dopředu. Pozorujte to shromáždění; oni dělají to samé. Vezměte pastora, který bude všechno dělat ve spěchu, obvykle ten sbor bude dělat to stejné.

Pak, pokud bych si vybíral církev, vybral bych si nefalšovanou, jdoucí k podstatě věci, fundamentální církev plného Evangelia, pokud bych si vybíral nějakou, kam přivedu svoji rodinu.

⁴¹ Volba... Hleděl jsem... Ti hoši onehdy (syn bratra Shakariana a jeho zeť), mě dovedli sem, abych se modlil za nějakého mladého muže, zpěváka, šviháka, který se právě vrátil, Fred Barker, tak se jmenoval, právě jsem se vracel z cesty a oni mi volali, že Fred umírá; a pak, předtím než jsem mohl vejít do domu, přišla další zpráva: „On už je možná právě mrtev.“ A oni řekli, že měl krváčení do mozku a byl

ochrnutý a umíral; a jeho manželka chtěla, abych se za něj modlil.

42 A pomyslel jsem si: „Pokud se tam budu snažit dostat letecky, mohl by zemřít dřív, než se tam dostanu a možná je už teď mrtvý.“ Tak jsem rychle zavolal a zvedla to ta mladá paní a přiložili jsme Fredovi sluchátko k uchu. On nemohl polykat. Dali mu umělé polykání. A když jsme se za něj modlili, řekl... pokynul, aby mu to vyndali z hrdla! Mohl polykat. Doktoři tomu nevěřili, a přece mu to vyndali a on mohl polykat. A druhý den se posadil!

43 Církev, volba církve. Nad ránem mě probudil telefon. Jedna členka z mého sboru, která je ve skutečnosti baptistkou z Louisville, dnes časně ráno zemřela. A můj sbor doma, opravdová skupina posvěcených lidí se společně shromáždil a zašli tam dřív, než ji pohřební ústav stačil nabalzamovat, postavili se nad ní a modlili se, dokud se do ní nenavrátil život; a ona dnes večer žije, starší mého sboru! Proč? Oni byli učení, aby věřili, že jsou všechny tyto věci možné. Přistupují k Bohu opravdově.

44 Tak musíte udělat správnou volbu. Opakuji, žena, kterou si muž vybere, bude odzrcadlovat jeho ambice. Jestliže si nějaký muž vybere špatnou ženu, vyjadřuje to jeho charakter. A to, čím se zavazuje, ukazuje, co v něm skutečně je. Žena odzrcadluje to, co je v tom muži, když si ji vybral za manželku. To ukazuje, co je v něm. Nezáleží na tom, co on navenek mluví, pohleď na to, s kým se oženil.

45 Jdu do kanceláře nějakého muže a on říká, že je křesťanem, všude kolem po stěnách nahé ženy, hraje ta stará boogie-woogie hudba, nejsem zvědav, co říká; nevěřím jeho svědectví, protože se jeho duch krmí věcmi světa.

46 Co říci, jestliže se ožení s nějakou kabaretní tanečnicí nebo když se ožení s nějakou královnou sexu nebo, prostě, s nějakou pěknou moderní Ricketou? To odzrcadluje, to ukazuje, co má ve své mysli, jaký bude jeho budoucí domov, protože si ji vzal, aby vychovávala jeho děti a cokoli ona je, to je způsob, jak bude vychovávat ty děti. A tak to vyjadřuje, co je v tom muži. Muž, který si bere ženu jako je tato, tím ukazuje, jak si představuje budoucnost. Mohli byste si představit křesťana, který dělá něco takového? Ne, pane, já ne. Skutečný křesťan nebude dbát na takové královny krásy a kabaretní tanečnice a královny sexu. On bude dbát na křesťanský charakter.

47 Tak tedy, nemůžete mít všechno. Může se stát, že nějaká dívka je skutečně pěkná a jiná, možná že je... může mít lepší postavu než ta

první. A vy se možná musíte vzdát jedné kvůli té druhé. Ale jestli ona není dámou, ženou, a ona... Nejsem zvědav, jestli je pěkná nebo ne, měli byste se raději dívat na její charakter, ať už je pěkná nebo ne. Tak tedy... to se totiž stává, jestliže si křesťan bude vybírat manželku, měl by si vybrat nefalšovanou, znovuzrozenou ženu. Bez ohledu na to, jak dobře vypadá, to je to, co ji dělá tím, čím je. A potom, to opět vyjadřuje jeho vlastní zbožný charakter a odzrcadluje to, co je v jeho mysli a jaká bude budoucnost (protože jeho rodina bude vychovávána takovou ženou), pro budoucí plány jeho domova.

48 Jestliže se ožení s jednou z těch moderních Ricket, královen sexu, co může očekávat? Co může takový muž očekávat od své domácnosti? Pokud se ožení s dívkou, která nebude mít dost morálky na to, aby byla doma a starala se o dům, ale chtěla by pracovat u někoho v úřadě, co by to bylo za hospodyni? Budete mít služku u dítěte a všechno možné. To je pravda.

49 Nuže, nejsem moc pro tento modernistický trend pracující ženy. Když vidím tyto ženy v těch uniformách, jak jezdí po městě na motorkách jako policistky — je to hanba pro každé město, které jim to dovolí dělat, zatímco je spousta mužů bez práce. To ukazuje na moderní myšlení našeho města; ukazuje to na úpadek. Neměli bychom mít v takovýchto povoláních ženy. Takové povolání jím nepřísluší.

50 Když Bůh dal muži ženu, On mu dal tu nejlepší věc, kterou mu mohl kromě spasení dát, ale když sama jde a zkouší zaujmout mužovo místo, pak je tou nejhorší věcí, kterou on může dostat. Nuže, to je pravda.

51 Teď můžeme vidět tu duchovní použitelnost. Víím, že je to nepřijemné. Můžete si myslet, že je to nevhodné, ale je to pravda. Nestaráme se o to, jak je to nepřijemné, musíme se pravdě podívat do očí. To je to, co učí Bible.

52 Tak tedy, zde jasně vidíme duchovní rozvrh Božího plánování pro Jeho budoucí domov s Jeho budoucí nevěstou, nyní to vychází najevo. Jestliže si nějaký muž bere královnu sexu, vidíte, co může očekávat, pokud jde o budoucnost. Jestliže si nějaký muž bere ženu, která se nebude zdržovat doma, vidíte, co ho čeká v budoucnosti.

53 A já, jednou... Zní to hrozně, a přesto cítím, abych to řekl, a já... obvykle, pokud cítím, abych něco řekl, mám to říci a je to obvykle Boží cesta. Chodíval jsem s jedním rančerem, se kterým jsem pracoval, nakupovat dobytek. A všiml jsem si, že tento muž, dříve než nabídl

koupě, se pokaždé díval jalovici přímo do tváře. Pak jí otočil hlavu a prohlížel si ji sem a tam. Pozorně jsem ho dále sledoval, pozoroval ho a on ji sem a tam prohlížel. A pokud vypadala, že je dobře urostlá, pak se otočil a díval se jí přímo do tváře a někdy potřásl hlavou a šel pryč.

54 Řekl jsem: „Jeffe, chci se tě na něco zeptat.“

Odpověděl: „Prosím, Bille.“

A já jsem řekl: „Nu, proč se stále díváš té krávě do tváře?“ Řekl jsem: „Vypadá dobře, dobrá silná kráva.“

On řekl: „Hochu, chci ti říct, že se musíš ještě hodně učit;“

Poté jsem pochopil, co mi řekl: „Nestarám se, jak je vyvinutá; může mít maso úplně ke kopytu, ale pokud má ten divoký výraz ve tváři, nikdy ji nekupuj.“

Zeptal jsem se: „Proč to, Jeffe?“

55 „Dobrá,“ řekl, „zprv,“ řekl, „ona nikdy nebude klidně stát.“ A řekl: „Za další, ona nikdy nebude dobrou mámou svému teleti.“ A řekl: „Oni ji teď drželi v ohradě, a proto je tlustá. Když ji vypustíš s tím jejím divokým výrazem, uběhá se k smrti.“

A já jsem řekl: „Víš, že jsem se tak trochu něčemu naučil. Věřím, že se to vztahuje také na ženy.“

56 Ten divoký, Ricketí pohled, raději od ní dál, hochu. Všechna ta modrá barva na jejích víčkách, nechtěl bych to; nemyslím, že by se to na křesťana hodilo. Nestarám se, jak hodně televize a noviny říkají, že je to pěkné, je to ten nejstrašnější pohled, nejohavnější vzezření, jaké jsem kdy v životě viděl.

57 Když jsem to jednoho rána poprvé spatřil v Cliftonově kavárně u snídaně, viděl jsem některé z těch mladých dívek přijít nahoru. Vyšli jsme tam s bratrem Arganbrightem. A on sešel dolů. A já se dívám, a to děvče vešlo. A já jsem si pomyslel: „Nu, tohle nechápu.“ Nikdy předtím jsem to neviděl. Bylo to něco jako... Ó, vypadalo to jakoby měla nějakou infekci. Víte, vypadalo to tak trochu legračně. Ale já zde nechci dělat legraci. Říkám, že je...

58 Víte, viděl jsem malomocné. Jsem misionář. Viděl jsem všechny možné znetvoření, víte, od chorob... A chtěl jsem jít za tou mladou dívkou a říci jí: „Jsem kazatel; modlím se za nemocné. Chtěla bys, abych se za tebe pomodlil?“ Nikdy jsem ještě nic takového neviděl. A pak tam přišly dvě nebo tři další, a tak jsem se od toho pozdržel

a čekal. A bratr Arganbright se vrátil. Řekl jsem mu: „Bratře Arganbrighte“ (možná je tady), řekl jsem: „Co se stalo té ženě?“

A on řekl: „To je líčidlo.“

Řekl jsem: „Opravdu, ale, o, aj!“ Myslel jsem si, že by ji měli držet na infekčním oddělení, víte, aby se to nepřeneslo na všechny ostatní ženy.

⁵⁹ Ale víte, musíte se chystat a dívat se a modlit se, když si vybíráte. Protože skrze to vidíme, skrze Slovo zaslíbení, že ona, nevěsta, kterou si muž vybral, bude odzrcadlovat jeho charakter. Ona ukazuje, co je v něm. A teď, mohli byste si představit Duchem Svatým naplněného muže, který si vezme něco, jak toto za manželku? Já to bratře prostě nechápu. Tak tedy, možná jsem jen starý mrzout, ale víte, já to prostě nedokážu pochopit, vidíte. Dávejte pozor, poněvadž to bude ukazovat, co je v něm. Ona mu bude pomáhat vytvářet jeho budoucí domov.

⁶⁰ Nuže, tak potom, když se na chvíli obrátíme zpět, k té duchovní straně a když vidíte církev, která je ve světě, jedná jako svět, zúčastňuje se věcí tohoto světa, Boží přikázání bere, jako by je On nikdy nenapsal; pak si prostě můžete představit, že si Kristus nevezme nevěstu jako je tato. Dokázali byste si představit, že by si vzal za nevěstu tuhle moderní církev dneška? Nikoliv můj Pán! Stěží bych to dokázal pochopit. Nikoliv!

⁶¹ Nyní si zapamatujte, muž a jeho žena jsou jedno. Připojili byste se k osobě jako tato? Jestliže ano, to by skutečně zklamalo moji důvěru k vám.

2. Timoteovi 3:5

⁶² A co potom Bůh, jak by se On sám připojil k něčemu, jako je toto? Obyčejná denominační prostitutka. Myslíte si, že by to udělal? „Mající formu pobožnosti, ale zřeknou se její moci.“ On by to nikdy neudělal. Ona v sobě musí mít Jeho charakter. Ta skutečně pravá, znovuzrozená církev musí mít takový charakter, který byl v Kristu, protože muž a žena jsou jedno. A jestliže Ježíš dělal jen to, co se líbilo Bohu, zachovával Jeho Slovo a projevoval Jeho Slovo, Jeho nevěsta bude muset být tím stejným charakterem. Ona rozhodně nemůže být denominací, protože potom, bez ohledu na to jak moc se snažíte říci: „Ne,“ ona je kontrolována někde nějakou radou, která jí říká, co může a co nesmí dělat — a častokrát je to na hony vzdáleno od pravého Slova.

⁶³ To je velice špatné, že jsme odešli od toho skutečného Vůdce,

kterého nám Bůh zanechal, aby vedl církev. On nikdy neposlal státní presbytery. On nikdy neposlal biskupa, kardinála, kněze, papeže. On poslal do církve Ducha Svatého, aby ji vedl.

64 Ted' to ta moderní církev nenávidí! Nemají to rádi. Tak tedy, jak by mohla být Kristovou nevěstou? Dnešní lidé si vybírají moderní denominaci — to, co ona dělá, a to jen ukazuje jejich mizerné porozumění Slovu. Nemíním urážet, ale chci, aby to vešlo dostatečně hluboko natolik, abyste to mohli uvidět.

65 Oddával jsem mnoho párů, ale vždy jsem... připomíná mi to Krista a Jeho nevěstu. Jeden z těch manželských párů, které jsem zde před nějakým časem oddával, byl v mém životě zcela něčím výjimečným. Bylo to před několika lety, kdy jsem byl ještě mladým kazatelem.

66 Můj bratr pracoval v Komunálních službách. Nevím, jestli se na to ještě vůbec někdo pamatuje nebo ne, někdo v mém věku. Byl to nějaký projekt, který měla vláda a můj bratr tam pracoval, odtud asi třicet mil. Kopali nějaké nádrže, nějaký projekt na ochranu přírody. A pracoval tam s ním jeden chlapec z Indianapolis, asi, ó, asi sto šedesát kilometrů nad Jeffersonville, kde bydlím, spíše jsem bydlel. A byl tam někdo... Jednoho dne řekl mému bratrovi, řekl: „Docí, budu se ženit, pokud budu mít dost peněz na zaplacení kazatele.“ Řekl: „Mám už dost peněz, abych si obstaral povolení, ale“ řekl, „nemám dost peněz na zaplacení kazatele.“

Doc řekl: „Nu, můj bratr je kazatelem a může tě oddat.“ Řekl: „On za takové věci, jako je tato, nikdy nebere od lidí peníze.“

On řekl: „Mohl bys ho požádat, aby mne oddal?“

67 Nuže, toho večera mne o to bratr požádal. A já jsem řekl: „Jestli nebyl nikdy předtím ženatý, žádný z nich a všechno je v pořádku.“

On řekl, dobře, že se ho na to zeptá. A já jsem řekl: „Pokud je to v pořádku, tak mu řekni, ať přijde.“

68 A tak, když nadešla sobota a ten chlapec přišel... Byla to pro mne veliká událost, znovu a znovu na to vzpomínám. Bylo deštivé odpoledne a nějaký starý Chevrolet s přidrátovanými předními světlý, zastavil před domem. Bylo to právě krátce poté, co jsem ztratil svoji manželku a bydleli jsem namačkání ve dvou malých místnostech. A Doc tam byl se mnou a čekali jsme na ně. A ten chlapec vystoupil z auta a v žádném případě bych neřekl, že to může být ženich a myslím

si, že by to o něm ani nikdo neřekl. Vždyť jsem si mohl už za dolar a půl koupit pěkný, dobrý pár bot a on měl pár obnošených bot a jeho nohavice byly děsně vytahané. A měl oblečené jedno z těch staromódních moleskinových sak. Myslím, že někteří z vás starších je budete pamatovat. Vypadalo to, jakoby to prošlo pračkou bez máchání a byla to samá šmouha a měl to takto přivázáno s jedním koncem nahoru.

⁶⁹ A z druhé strany vystoupila mladá dívka v obyčejných, ó, v takových těch drobně kostkovaných šatech... Nevím. Jednou jsem se zmýlil, jak se říká této látce. Gingham, myslím, že se tomu tak říká. A tak to bylo... Opět jsem to řekl špatně. Vždy si to pletu. A řekl jsem... Vystoupila z auta a vyšli po schodech a když vešli, ta malá chudinka, ona... Myslím, že měla na sobě pouze ty šaty. Neměla ani boty. Z Indianapolis přijela autostopem. Její vlasy splývaly dozadu, spletené do dlouhých copů, dolů na její záda — vypadala velmi mladě.

A já jsem jí řekl: „Máš dost roků na to, aby ses mohla vdávat?“

Odpověděla: „Ano, pane.“ A řekla: „Mám písemné svolení od svého otce a matky.“ Řekla: „Musela jsem to zde ukázat soudci, aby mi dal povolení.“

Řekl jsem: „Dobře.“ Řekl jsem: „Rád bych si s vámi nejdřív trochu promluvil, než vás oddám.“

Posadili se. Ten chlapec se stále rozhlížel po pokoji. Potřeboval by se skutečně nutně dát ostříhat. A stále se rozhlížel po pokoji. Neposlouchal mě, co říkám. A já jsem řekl: „Synu, chci, abys věnoval pozornost tomu, co říkám.“

Řekl: „Ano, pane.“

A já jsem se zeptal: „Miluješ tuto dívku?“

A on řekl: „Ano, pane, miluji.“

Řekl jsem: „Miluješ ho?“

„Ano, pane, miluji.“

Řekl jsem: „A teď, máš nějaké místo, kam ji vezmeš, když se vezmete?“

Řekl: „Ano, pane.“

A já jsem řekl: „Dobrá. Teď,“ řekl jsem, „chci se tě na něco zeptat. Dověděl jsem se, že pracuješ tady v těch Komunálních službách.“

A on řekl: „Ano, pane.“

To měl kolem dvanácti dolarů týdně. A já jsem řekl: „Myslíš, že pro ni můžeš vydělat na živobytí?“

On řekl: „Udělám všechno, co budu moci.“

A já řekl: „Dobrá, to je v pořádku.“ A zeptal jsem se: „A teď, co kdyby on dostal... Co kdyby přišel o tuto práci, sestro? Co uděláš? Vrátiš se zpět domů k mamince a tatínkovi?“

Ona řekla: „Ne, pane, zůstanu s ním.“

A já jsem řekl: „Co jestli budete mít tři nebo čtyři děti a nic pro ně k jídlu a nebudeš mít žádnou práci, co budeš dělat? Pošleš ji pryč?“

On řekl: „Ne, pane, budu se náležitě probíjet dál. Nějak to dokážeme.“

⁷⁰ Cítil jsem se malým a viděl jsem, že ji skutečně miloval a že milovali jeden druhého.

Oddal jsem je. A pak jsem byl zvědav, kam si ji vzal. A po několika dnech jsem se zeptal svého bratra Doca kde to je.

⁷¹ Řekl: „Jed' do New Albany.“ (Malé město směrem dolů pod námi.) A dole u řeky, kde jsem měl nashromážděno větší množství pocínovaného plechu, kam jsem každý den chodil, když jsem byl opravářem elektrického vedení, když ti ostatní kamarádi si všichni sedli dokola a vyprávěli vtipy, a tak dále, já jsem nasedl do nákladáku a zajel dolů k řece a v té době se modlil... a četl svou Bibli pod velkým kusem pocínovaného plechu, kde bývala stará huť.

⁷² Tam je vyřazena hromada starých nákladních vozů. A tento mladý muž tam zašel a opatřil si jeden z těch nákladních vozů a vyřízl v něm dveře a vzal noviny a připínáčky, kolik vás ví, co je připínáček, pak tedy nejste žádní Kentučané! Prostě se vezme kousek kartónu a zabodne se hřebík a pak se to zastrčí do... To je připínáček. Tak si to celé obložili. A on zašel do té hutě a přinesl si nějaký materiál a udělal schod. Vyběhli ven, a pak přinesli nějaké staré bedny a udělali si stůl. A jednou jsem si pomyslel: „Půjdu dolů a podívám se, jak spolu vycházejí.“

⁷³ Asi šest měsíců předtím jsem oddával dceru E. V. Knighta se synem E. T. Slidera. A E. V. Knight je jeden z nejbohatších mužů tam na řece Ohio. A řídí velké továrny vyrábějící montované domy, a tak dále. A Slider, pan E. T. Slider má společnost písek a šterk, milionářské

děti. A já jsem je oddával.

74 A chodil jsem k nim a trénoval to asi dva týdny, vcházení do kabiny a klekání na podušku a všechna ta okázalost a všechno, přes co jsem kdykoliv procházel, musel jsem projít při oddávání toho páru. A když vyšli, nu ovšem, byli... Ta druhá mladá dvojice stála právě zde v malém starém pokoji, kde jsme měli malý gauč a skládací postel, ale obojí byli oddáni tím stejným obřadem.

75 A pak jednoho dne, uvažoval jsem, že bych zašel dolů a navštívil tu bohatou dvojici. Oni nemuseli pracovat; jejich otcové byli milionáři. Nechali jim postavit pěkný dům. Abych pravdu řekl, tento E. V. Knight tam nahoře na kopci má ve svém velkém paláci kliky u dveří ze čtrnácti karátového zlata, tak si dovedete představit v jakém druhu domova žili. Nemuseli pracovat. Každý rok jim dali pěkný Cadillac, a oba byli „jedináčci.“ A tak, měli prostě všechno, co chtěli.

76 Jednoho dne jsem vstoupil... Tak tedy, jak jsem se s nimi seznámil, jeden z jejich přátel byl mým dobrým přítelem a my všichni jsme se spolu kamarádili. A takto jsme se seznámili; chtěli, abych je oddal.

77 Tak jsem je jel navštívit. A vystoupil jsem ze svého starého Forda a šel jsem po schodech nahoru. A přišel jsem dosti blízko a slyšel jsem je. A tak oni se popravdě hádali. Žárlili jeden na druhého. Byli na nějakém plese. Ona byla velmi pěkná dívka a byla jednou z těch královen krásy. Získala za to mnoho cen, jako královna krásy vyhrála i několik aut a věcí.

78 A díval jsem se na ně a jeden seděl v jednom rohu a ten druhý ve druhém, hádali se ohledně nějakého chlapce se kterým tancovala, nebo nějaké dívky nebo něco takového. Když jsem vstoupil, rychle vyskočili a přiběhli jeden k druhému, chytli se za ruce a šli směrem ke dveřím. Řekli: „Co za překvapení, bratře Branhame. Jak se máš?“

Řekl jsem: „Dobře. A jak se vám daří?“

A „Ó,“ on řekl, „jsme velmi šťastní, že ano, miláčku?“

A ona řekla: „Ano, drahý.“

79 Vidíte? Tak tedy, vidíte, předstíráte něco, co není skutečné. Nuže, nemůžete se ohrát při namalovaném ohni. Jak se některé z těchto církví snaží namalovat Letnice, něco, co se stalo před tisícem či dvěma tisíci let. Nemůžete se ohrát při namalovaném ohni. Letnice jsou dnes stejně skutečné, jako byly tehdy, vidíte. Ten oheň stále

sestupuje. To není namalovaný oheň; je to opravdový oheň.

Takhle to s nimi vypadalo, vidíte. Nechtěl bych takhle žít.

⁸⁰ Dobrá, pomyslel jsem si: „Víte, právě tam dole na tom srázu nad řekou, tam se usadil ten druhý pár.“ Měl jsem v úmyslu, že tam jednou v sobotu odpoledne zajedu a podívám se, jak se jim daří. Tak tedy, byl jsem špinavý po obličeji a ve špinavých montérkách, se svým náradím. Myslel jsem, že bych je navštívil. A přišel jsem tam, když jsem prohlížel izolátory poškozené od blesků nebo od něčeho takového, kráčel jsem po svahu podél telefonní sítě, elektrického kabelu, podél řeky. A ten starý Chevrolet stál venku, asi rok poté, co jsem je oddával a byl tam nějaký... Dveře byly pootevřené a mohl jsem slyšet, co si vyprávějí.

⁸¹ Možná to vypadá jako pokrytectví, ale přišel jsem až tak blízko, že jsem mohl slyšet a vidět, o čem oni mluví; stál jsem tam a chtěl jsem to vědět jen pro sebe.

Rád se přesvědčím, abych si byl jist, že vím, o čem mluvím. To je způsob, jak to dělám ohledně Božího Slova. Zda je to pravda nebo to není pravda? Dodrží On své Slovo nebo nedodrží své Slovo? Jestliže On nedodrží své Slovo, pak to není Bůh, vidte. Pokud On drží své Slovo, pak On je Bohem, vidte.

⁸² A tak jsem chtěl zjistit, jak se jim daří, a z té strany jsem tam skutečně snadno vklouzl. A slyšel jsem jej říkat: „Dobrá, zlatíčko, chtěl jsem ti to přinést, tak jsem ti to přál.“

Ona řekla: „Tak, podívej se, drahoušku,“ řekla, „tyto šaty jsou dobré.“ Řekla: „Nuže, tyto jsou ještě dobré.“ Řekla: „Vážím si toho, ale podívej...“

Proklouzl jsem tak, abych mohl vidět škvírou, kde otevřené dveře nabízely pohled do vagónu. A on tam seděl a měl ji na klíně a oba byli v objetí. A on měl jeden z těch starých klobouků se sklopeným okrajem, které bývají nahoře promáčkuté do takové prohlubně a on do něj vysypal svoji výplatu. Pokládal to na stůl. Řekl: „Tolik na potraviny, tolik na pojištění a tolik na auto,“ a nemohli se dopočítat. Dověděl jsem se, že viděl ve výloze nějaké šaty (chodil se na ně několik týdnů dívat), stály dolar a něco. Chtěl je přinést. Řekl: „Zlatíčko, opravdu bys v nich vypadala velice hezky.“

A ona řekla: „Ale drahoušku, já šaty mám. Já je opravdu nepotřebuji.“ Vidíte?

⁸³ A ta královnička... a já jsem odstoupil a díval se zpět. Mohl jsem

vidět věžičku na vrchu toho druhého domu a stál jsem tam několik minut a koukal. Uvažoval jsem: „Kdo je tím bohatým mužem?“ Uvažoval jsem: „Pokud... Bille Branhame, pokud bys měl zvolit místo, kam bys šel?“

⁸⁴ Co se mne týče, nevezal bych si tu krásku z vrcholu toho kopce, ale bral bych ten charakter tady dole, který je skutečným tvůrcem domova, někoho, kdo by mě miloval a stál při mně, někoho, kdo by se snažil vytvořit domov, aniž by vás vysávala kvůli všemu pro parádu, někoho, kdo by byl s vámi, částí vás. Stále mě to tížilo, jak to je. Jeden chce krásnou dívku; druhý chce charakter. Nuže, to je jediný způsob, jak můžete udělat volbu. Nejprve se dívat na charakter a pak, jestliže ji miluješ, výborně.

⁸⁵ Všimněte si, Boží, první Adam neměl možnost výběru své manželky. On opravdu neměl možnost výběru. Bůh mu udělal jen jednu, a tak on nedostal možnost si ji vybrat. Také jsme zjistili, že ona ho svedla na scestí od Slova Božího. On opravdu neměl možnost se za to modlit. On na tom nebyl tak jako ty nebo já. On opravdu neměl možnost výběru.

⁸⁶ A mimo to, čině to, odvedla jej od jeho správné pozice jako syna Božího a udělala to tím, že mu ukázala modernější způsob života, něco, co skutečně neměli dělat, ale její charakter ukázal, že byla nemorální; její pohnutky a cíle byly prostě nesprávné a přesvědčila ho svou argumentací, že to moderní nové světlo jež našla, které bylo proti Božímu Slovu, bylo lepším způsobem života.

⁸⁷ A kolik dnešních žen, stejně tak i mužů, kteří by odtáhli dobrou ženu od Boha nebo odtáhly dobrého muže od Boha tím, že se mu snaží namluvit: že toto náboženství, vy letniční hoši... „Toto náboženství,“ říkají, „ó to je staromódní; to je staromilecké. Nevěřte tomu.“ Měl by ses těsně předtím více modlit, než si vezmeš tuto dívku. Je mi jedno, jak je pěkná, totéž platí pro muže!

⁸⁸ Ona ho dostala přemlouváním z vůle Boží a přiměla ho udělat něco, co by neměl dělat a skrze to způsobila smrt celé lidské rase. To je to, proč jí Bible zakazuje učit nebo kázat nebo jakýmkoli způsobem nakládat s Božím Slovem.

1. Korintským 14:34; 1. Timoteovi 2:12

⁸⁹ Já vím, sestro, mnohé z vás říkáte: „Pán mě povolal, abych kázala.“ Nebudu se s tebou přít. Ale řeknu ti, že Slovo říká, že to nemáš dělat. „Ona nebude učit nebo si nárokovat jakoukoli autoritu,

ale má mlčet.“

„Dobře,“ řeknete, „Pán mi řekl, abych to dělala.“

⁹⁰ Ani na chvíli o tom nepochybují. Slyšeli jste minulý večer mé poselství o Balámovi? Balám dostal první jasné rozhodnutí Boží: „Nedělej to.“ Ale on si pořád zahrával, až mu nakonec Bůh řekl, aby to šel udělat. Bůh ti mohl povolit kázat. Neříkám, že to neudělal. Ale to není podle Jeho originálního Slova a plánu; ona má být v podřízenosti, jak to říká také Zákon. Ovšem. Proto by to neměla dělat.

⁹¹ Tak tedy, znovu si všimněte, jak ta fyzická nevěsta předznamenává tu duchovní. Slovo říká, že byla stvořena pro muže a ne muž pro ni. A teď budu mluvit o tom proč... za několik minut o nevěstě Kristově, ale snažím se vám ukázat pozadí toho.

Skutky 3:22; 1. Korintským 11:9

⁹² Žena byla stvořena pro muže a ne muž pro ženu. Protože za starých zákonů bylo mnohoženství legální. Pohledte na Davida s pěti set manželkami. A Bible řekla, že byl mužem podle vlastního Božího srdce s pěti set manželkami; a Šalomoun s tisícem, ale žádná z těch žen nemohla mít jiného manžela.

⁹³ Dostali jste mou pásku *Manželství a rozvod*, kde nahoře na vrcholku hory u Tucsonu; teď nedávno, byl jsem tam nahoře, a modlil se za to. Dovolili odejít školní třídě podívat se na ten ohnivý sloup kroužící kolem té hory, a když se zformoval do jakéhosi trychtýře pohybující se dozadu a dopředu, nahoru a dolů. Právě zdejší lidé o tom ví, byli tam a viděli to. A to... když mi On řekl pravdu o těch otázkách manželství a rozvodu. Jestliže je jedna strana, která jde touto cestou a jedna jdoucí tamtou cestou, někde musí být pravda. A po oněch sedmi pečetích, On ukázal, kolik je na tom pravdy.

⁹⁴ Nyní si všimněte, ona nemohla mít víc než jednoho muže, protože žena byla stvořena pro muže a ne muž pro ženu. Všech těchto pět set žen bylo prostě Davidovou manželkou. To byl předobraz, když Kristus zasedne v Miléniu na trůn, Jeho nevěsta nebude jednou osobou, ale budou jich desetitisíce, nevěsta, všichni v jedné. A David měl mnoho žen jako jednotlivkyň, ale pouze... ony všechny dohromady byly jeho manželkou. Tak jako celé tělo věřících je nevěstou Kristovou. Protože to byla ona, žena; On byl muž.

⁹⁵ Tak tedy, my jsme byli stvořeni pro Krista; Kristus nebyl stvořen pro nás. To je to, co se dnes pokoušíme dělat v našich komentářích, pokoušíme se přizpůsobit Slovo, kterým je Kristus, namísto toho,

abychom se snažili my, přizpůsobit Slovu. To je ten rozdíl.

96 Když si nějaký muž vybírá jistou dívku z určité rodiny, nesmí se spoléhat na krásu, protože krása je klamná a krása (moderní světská krása) je z ďábla. Ó, slyším tam někoho říkat: „Tady pozor, kazateli!“ Říkám, že tyto věci na tomto světě, které jsou považovány za krásné, jsou absolutně z ďábla. Dokážu vám to. A tak tedy podrobně zkoumejme svaté Boží Slovo ve světle této poznámky, abychom viděli, jestli je to správné nebo ne. Pokud některá z vás žen chce být tak pěkná, hleďte, odkud to pochází.

Příslaví 31:30

97 Na počátku jsme zjistili, že satan byl tak krásný, až oklamal anděly; a on byl tím nejkrásnějším andělem ze všech z nich. To ukazuje, že to leží v ďáblu. Příslaví řeklo... Šalomoun řekl: „Krása je marná.“ Ano. Hřích je krásný. Skutečně je. Je přitažlivý.

98 Chci se vás zeptat a říci vám zde něco a chci, abyste to několik minut pozorovali. U všech druhů na světě (ptáků, zvířat) shledáváme, že ve světě zvířat, ve všech, kromě člověka, je to samec, kdo je pěkný a ne samice. Proč to? Pohleďte na vysokou, ten krásný velký jelen se svým parožím a ta malá obyčejná laň. Pohleďte na slepici, ta malá kropenatá slepice a velký krásný pernatý kohout.

99 Neexistuje nic, žádný druh ženského pohlaví kromě ženy, který může být nemorální. Feně říkáte čubka; praseti říkáte svině, ale po mravní stránce, ony jsou počestnější než polovina z tady těch filmových hvězd. Ony nemohou být nic jiného než bezúhonné.

100 A žena byla tou jedinou, která to zaměnila za zvrhlost. Přesně tak. Vidíte, kam ji dostala krása? Tak tedy, proto dnes shledáváme, že ženy jsou krásnější. Vezměte si Pearl Bryanovou. Viděli jste někdy její fotku, víte, že byla považována za velikou americkou krásku? Neexistuje dítě školou povinné z kterékoli školy, které by ji nepředstihlo. Věděli jste, že se předpokládalo, že to tak bude? Věděli jste, že Bible říká, že se to bude dít tímto způsobem?

Izaiáš 3:12

101 Víte, že ten pád na počátku přišel skrze ženy? A pád... ten zbytek skončí tím stejným způsobem, ženy se ujímají autority a ovládají muže, a tak dále. Věděli jste, že to říká Písmo?

102 Víte, že na ten den, když si oblékne mužský oděv a začne si stříhat vlasy, že všechny tyto věci jsou v rozporu se Slovem Božím. Víte, že ona představuje církev? Sledujte, co dělají ženy a budete

vědět, co dělá církve. Je to přesně tak.

¹⁰³ Tak tedy, nuže to je právě tak pravdivé, jak je pravdivé Slovo Boží. Žádný jiný druh ženského pohlaví není stvořen tak, aby mohl klesnout tak, jako žena. A právě skrze to, že byla učiněna... Ona nebyla v původním stvoření. Všechny ostatní samice jsou v původním stvoření, pták, samec a samice; zvíře, samec a samice, ale v lidském životě, Bůh stvořil pouze muže. A On vzal z něho, a žena je vedlejším produktem muže, protože Bůh nemohl zavést takovou věc. Prozkoumejte Písmo. Je to přesně tak. Bůh... Nikoliv, pánové! V Jeho původním stvoření, ona tam byla umístěna.

¹⁰⁴ Ale jestliže se dovede držet počestně, o co větší odplatu má než muž. Ona je postavena na zkušební půdu. Skrze ni přišla smrt. Ona je vinná veškerou smrtí. Ale pak to Bůh obrátil a použil jednu, aby přinesla znovu zpět život, skrze ženu přivedl svého Syna, jednu poslušnou. Ale ta špatná, to je to nejhorší, co tady je. Neexistuje nic, co by mohlo být tak zkaženého.

1. Janova 3:12

¹⁰⁵ Kain, satanův syn, si myslel, že Bůh přijme krásu. On to dělá i dnes. Kain byl satanův syn. „Dobře, nyní...“ řeknete. Nepůjdeme s tím dál do detailů, ale pouze mi dovozte, abych vám to uspořádal. Bible říká, že on byl z toho zlého, tím je to vyřešeno. V pořádku.

¹⁰⁶ Tak tedy, on byl synem satana a myslel si, že přinášení na oltář a dělání ho skutečně pěkným pro uctívání, že to je to, čeho si Bůh bude vážit. Oni si myslí... myslí si dnes to stejné. Určitě: „Stavíme velkou budovu; budeme mít velké denominace; postavíme největší budovu a budeme mít nejvybraněji oblečené lidi, nejvzdělanější duchovní.“ Mnohokrát je Bůh od toho na hony vzdálen. Přesně tak. Nicméně je to církve.

¹⁰⁷ A tak pokud Bůh bere zřetel jen na upřímnost, obět; Kain byl přesně tak spravedlivý jako Abel. Ale to bylo zjevením, že poznal, že to nebyla jablka, co jedli jeho rodiče.

¹⁰⁸ Chci zde říci něco, co nezní od kazatele dobře, ale přesto to chci říci. Slyším od těch druhých něco říkat, tak já... říkají malé vtipy. Tak tedy, to nemám v úmyslu. Řeknu aspoň toto: Pokud požívání jablek způsobilo, že si ženy uvědomily, že jsou nahé, měli bychom jim opět raději podávat jablka. Promiňte mi to. Ale pouze tak, aby to změnilo... Upoutal jsem vaši pozornost mluvě o ženách, a tak dále — chci, abyste se na okamžik uvolnili na to, co bude následovat.

109 A tak si všimněte, to nebyla jablka. My to víme. Církev se v těchto dnech stává tím vším, co bylo dosaženo, jako všechno ostatní, co bylo člověkem dosaženo; stává se vědeckou. Oni se snaží udělat nějakou vědeckou církev s lákadlem obrazů a velkými věžemi.

110 Jaká škoda, že se letniční pohybují v těchto vyježděných kolejích. Byli byste na tom lépe s tamburínou dole na rohu a s Duchem Božím kolem sebe, ale vy se snažíte srovnat s těmi ostatními, protože jste se stali denominací. To je to, co to způsobilo, pochopte to.

111 Církev se snaží chovat vědecky. A pamatujte si, když člověk dosahuje pokroku ve vědě, tak každodenně sám sebe zabíjí. Když byl vynalezen střelný prach, pohledte, co to způsobilo. Když byl vynalezen automobil, on zabíjí více než střelný prach. A teď má vodíkovou bombu. Jsem zvědav, co s ní udělá? Dobře.

112 A tak je to s církví. Protože se toho snaží dosáhnout vědou, člověkem učiněnými programy, odvádí vás to dále od Boha a vede do smrti více, než tomu bylo dřív. Přesně tak. Nevybírejte si církev tím samým způsobem, jak jste si vybrali manželku, vidíte. Co pro ni udělala věda byl div, ale vy se od té církve držte raději stranou. On udělal líčidla, pudry a všechny ty ostatní věci. Vyberte si charakter Jeho Slova.

113 Nuže, porovnejte tu dnešní přirozenou nevěstu s tou takzvanou církevní nevěstou dneška. Porovnejme ženu, která se dnes vdává, nuže, jen pohledte, co pro ni věda udělala. Vytasí se nejprve se svými ustríženými vlasy, jedním z těch účesů Jacquelyny Kennedyové, vidíte, nebo s něčím takovým.

114 A víte, co říká Bible? Bible vlastně dává muži, pokud chce, právo se rozvést s ní, jestliže to dělá. Ona je nepočestnou ženou, když si bude stříhat vlasy. Bible to tak říká. Přesně tak.

115 Nevěděli jste o tom? Ó, ano, dost často jsem o tom v Kalifornii kázal, abyste o tom nevěděli. To je správné. Ne. Co dobrého mi to přineslo? Oni to přesto dělají. Nemůžete vzít prase a změnit je, udělat ho beránkem. Všimněte si... Budete mě za to nenávidět, ale budete znát pravdu.

116 Porovnejme to. Ona zde přichází se spoustou líčidla, dělá ze sebe něco, čím není, nějaká moderní nevěsta. Umyjte jí tvář a možná byste od ní utekli, vyleká vás k smrti, když z ní vezmete všechny ty věci.

117 A taková je církev s tím velkým namalovaným průčelím z kompletně teologického „Max Faktoru.“ Obě mají krásnou, falešnou tvář, lidmi vytvořenou krásu a ne stvořenou Bohem. Velice málo charakteru v každé z nich. Všimněte si, zrovna tak jako satan — dost na to, aby sváděla.

118 Porovnejme teď tu moderní nevěstu s její... nosí šortky, maluje se, stříhá si vlasy, nosí oděv, že vypadá jak muž a poslouchá pastora, který jí řekl, že je to v pořádku. On je podvodník. Bude za to pykat v oněch hlubokých končinách. Přesně tak. Dělá to, aby oklamala; být něčím, čím není.

Takovým způsobem to církev dělá. Dávají velké D. D. Ph.D. L.L.D., takže můžete říci: „Náš pastor je *toto, to a ono.*“ Možná o Bohu neví víc, než Hotentot o Egyptském rytíři. Přesně tak. Nějaká teologická kolej ho obrátila a neví o Bohu víc než nic.

119 Moderní církev a jejich teologický nátěr, všechny jejich ženy mají oholenou svou slávu skrze svého Rického, pastora, který jim byl dosazen. Jako Jezabel, pokud zde taková někdy byla. Krátce přistřižené vlasy, šortky, líčení a všechno opatřeno teologickým vkusem. To je stav v jakém se nachází církev. Přesně tak. Ale její duchovní charakter je daleko od toho, aby byla tvůrcem domova, který si Ježíš Kristus přichází odnést.

120 Jestliže si nějaký křesťan vezme ženu jako je tato, ukazuje to, že odpadl od milosti. Jeho smysl pro Boha a jeho smysl pro domov — jaký má domov být — je vzdálen... když si vybírá ženu jako je tato. Ne, pane, ona jistě neodpovídá křesťanskému vkusu. Její duchovní charakter je tím nejnižším úpadkem, mrtvá v denominační kráse a žádostivosti světa.

121 Přesně tam stojí církev dnes. Prodala svůj Slovem daný charakter satanovi za vědecké lidského původu náboženství, když měla jako církev Boží právo stát se Slovem Božím a mít Ducha Svatého působícího uprostřed, stmelujícího tělo se Slovem a láskou Boží dohromady. Místo toho prodala své prvorozenství jako Ezau a přijala denominaci, která ji nechá dělat všechno, co chce. Přesně tak. Aby byla populární, jako to udělala její matka v Nicei, Římě. Boží Slovo. Ó, jak to vstoupilo do naší letniční sféry. Je to příliš špatné, ale stalo se to.

122 Pozorujte pouze na chvíli jeptišku v Katolické církvi. Ta žena se stává jeptiškou a nakonec vstupuje do kláštera, ona je úplně zaprodaná této církvi. Ona je duší, tělem i duchem vlastnictvím této církve. Ona

nemá své vlastní smýšlení. Nemůže mít, když ji vloží ten poslední závoj. Nemá žádné vlastní smýšlení; nemá žádnou vlastní vůli. Vidíte, jak si z nich satan zde dělá své padělky, podobné tomu správnému? Ta pravá církev Kristova (nevěsta) je tak zaprodaná Jemu a Jeho zaslíbenému Slovu, až to stejné smýšlení, které je v Kristu, je ve vás. Jaký rozdíl!

123 A my dnes zjišťujeme, že ta moderní církev, ta moderní světová církev... ta moderní světová církev a též ta duchovní církev, obě jsou těhotné, aby porodily syny. Jedna z nich, která bude mít jednoho z těchto dnů ve Světové církevní radě denominační porod a přivede na svět skrze denominaci antikrista. To je naprostá pravda. Možná se toho nedožiji, abych to viděl. Věřím, ale že ano. Ale vy mladí lidé si pamatujte, že jste slyšeli kazatele, který řekl, že to tak nakonec skončí, že to je znamení šelmy. Když zformuje tu Světovou radu církví. A ona porodí svého syna — antikrista.

124 Ta druhá je těhotná Slovem Božím a porodí tělo, to dokončené tělo Ježíše Krista, což je nevěsta. Tělo Kristovo ještě není dokončené. Kolik z vás to ví? Muž a žena jsou jedno. A Kristus je jedním tělem, Slovem-nevěsta musí být tou zbývající částí toho těla a ti dva dohromady tvoří opět jedno tělo, jak to bylo s Adamem na počátku.

125 Muž a jeho žena jsou jedno. A teď ona, ta pravá nevěsta, je tak zaprodaná Jemu, že neuplatňuje své vlastní smýšlení. Jeho smýšlení je přirozeně Jeho vůlí a Jeho vůle je Jeho Slovo.

126 A teď pohleď na tu takzvanou nevěstu vybranou mužem a porovnejte to duchovní, s tím přirozeným dneška — moderní Jezabel, okouzlenou svým Achabem, naličenou krásou „Max-Faktoru,“ a vším možným. Pohleďte na církev — ten stejný princip, ale prostitutka vůči Slovu živého Boha — velké denominace, velké budovy, velké peníze, velké platy — zcela zaprodaná. Muži stojící za kazatelnou schvalující, že je vše v pořádku a že to nějak dopadne.

Zjevení 3:17

127 Prostě úmyslné uvádění do bludu, to je vše. Skutečně slepý Laodicejský církevní věk, přesně tak, jak Bible řekla, že to bude. Je řečeno: „Jsem bohatá, sedím jako královna, nic nepotřebuji; a nevíš, že jsi bídný, mizerný, slepý, ubohý i nahý a nevíš o tom!“ Jestli to není „Tak praví Pán“ ze Zjevení 3, tak jsem to nikdy nečetl. To je to, čím ona je a neví o tom.

128 Uvažujte o tom! Jestliže byste řekli nějakému muži nebo ženě

na ulici, že je úplně nahý; a řeknete jim, že jsou nazí a oni řeknou: „Starej se o své věci!“ Nu, je tam někde nějaká duševní vada; s jejich rozumem není něco v pořádku. A když můžete číst Boží Slovo, co by tito lidé měli dělat a že máme dnes křest Duchem Svatým a lidé... jakže, dívají se na vás jako byste byli šílení.

¹²⁹ Řeknete jim, že se musí znovuzrodit, že musí věřit Bibli — a oni řeknou: „To byly židovské báje před mnoha lety. Naše církve udává správný směr!“ Bídí, mizerní, slepí, nazí a oni o tom neví. Takový nějaký... A Bible říká, že je to stav, do kterého se dostanou.

¹³⁰ Jak kdy mohl pravý prorok zmeškat, aby to viděl? Nevím. Valí se to všude do všech našich církví. Jen se na to podívejte. Prostě v nějakém moderním trendu. Ta stará nevěstka a dcery ze Zjevení 17, dávající ubohým slepým zbědovaným lidem své teologické doktríny protichůdné k Božímu Slovu. A byly v ní nalezeny duše otroků, i mužů i žen, odevšad.

¹³¹ Namísto přitahování lidí... Kristus potvrzuje své Slovo, které přitahuje lidi. On nepřitahuje lidi z církví, kteří jsou přitahováni velkými denominacemi a velkými atraktivními a skvělými díly a přemrštěnými věcmi, ale Slovo Boží přitahuje nevěstu Kristovu.

¹³² Nyní si všimněte, je zajímavé všimnout si, jak se ta církev snaží upoutat pozornost lidí skvělými taláry a jednotně oblečenými pěveckými sbory a krátce přišřiznými vlasy žen a nalíčenými obličejí; a oni si myslí, že mohou zpívat jako nějaký anděl, lhát jako ďábel, běhat celou noc po tancovačkách... a nic si z toho nedělají. A myslí si o tom, že je vše v pořádku. Je to nádherné. Ale vidíte, že je to falešně učiněno! To není Slovo Boží. Zatímco pravá nevěsta upoutává Boží pozornost zachováním Jeho Slova.

Izaiáš 53:5

¹³³ Nyní si všimněte, všimněme si teď Krista. Říkáte: „Dobrá, počkej teď na chvíli, ohledně té krásy, o které mluvíš?“ Bible říká v Izaiáši 53:2, že když přišel Ježíš, nebylo na Něm žádné krásy, abychom po Něm toužili. Je to pravda? Není tam žádná krása. Pokud by On přišel ve světské kráse, jako je dnes satan, lidé by se sběhli kolem Něj a přijali by Ho způsobem, jako dnes přijímají církve. Uvěřili by Mu a přijali Ho, jako dnes přijímají satana. Určitě by to udělali.

¹³⁴ Ale On nepřišel s takovým druhem krásy, ale On přichází vždy v kráse charakteru. Kristus nebyl krásným, velkým, silným, statným mužem. Bůh nevolí takový druh.

135 Vzpomínám si, jak jednou přišel prorok vzít krále... učinit krále ze synů Jesse, aby obsadil místo jiného krále, Saule. A tak ho Jesse přivedl, a on byl velký, silný, pěkný chlapec a řekl: „Koruna na jeho hlavě bude dobře vypadat.“

1. Samuelova 16:7-13

136 A prorok na něj šel vylít olej, ale řekl: „Bůh ho odmítl.“ A On odmítl každého jednoho z nich, dokud nepřišel k malému zrzavému chlapci s pokleslými rameny a nevytil na něj olej a neřekl: „Bůh ho vyvolil.“ Vidíte, my vybíráme podle toho, co vidíme. Bůh vybírá podle charakteru.

137 Charakter — nikdy zde nebyl takový charakter jako Ježíš Kristus. On žije v NĚm; jasně Jej ukazuje. Vidíme, že je to pravda. Není na NĚm světská krása, co přitahuje nevěstu; je to Jeho charakter, charakter církve, na který Ježíš dbá; ne zda to jsou velké budovy; zda to jsou velké denominace; jestli je velké členství. On zaslíbil, že kdekoli se shromáždí dva nebo tři, je mezi nimi, jistě. To je, kde opravdoví věřící nechá odpočinout svoji naději, je to na Slově Božím, které je potvrzené v pravdě, cokoli to je. Vybrat si skrze Jeho Slovo.

138 Ne milující svět skupina, ti to nenávidí. Žádný div, že je s Ním rozvedená, propásla Jeho zjevení a nemá to. On se nestará o její... způsob, jak jedná a co dělá a jak hodně z těch světských věcí vlastní; On dbá o její charakter, Kristův charakter.

139 A teď ještě chvíli; je to tak. On si vybírá nevěstu, která odzrcadluje Jeho charakter, dnešní moderní církve vlastně nepochybně míjejí na hony Jeho program, protože zapírají, že to je ta pravda. Tak jak by to mohlo být?

140 A teď, On vyhlíží po dni, aby ta nevěsta byla zformovaná (Židům 13:8) prostě přesně tak, jak to bylo... jak byl On. To musí být totéž Jeho tělo, tytéž kosti, tentýž Duch, všechno to stejné, prostě přesně tak zbudované a pak se ti dva stávají jedním. Dokud se církev nestane takovou, nejsou jedno. Jeho charakter (Slovo pro ten věk) musí být zformován; ona musí být zformována jako je On.

141 Tak tedy, na závěr chci zdůvodnit, proč jsem tyto věci řekl a zakončím. Jednou v noci, kolem tří hodin ráno jsem se vzbudil. A teď se ptám každého z vás, aby mi na to odpověděl: Řekl jsem vám kdy něco ve jménu Pána, co by nebylo správné? Vždy to bylo správné. Nemohu jinak, Bůh ví, že je to pravda. Není ani jedna z těch tisíců věcí někde na světě, které byly vysloveny, aby On obešel třeba jen jedno

slovo.

142 Vždy se to přesně stalo, dokonce když jsem byl onehdy v Phoenixu (bylo to asi před rokem) a říkal jsem vám o tom... to poselství: *Kolik je hodin, pánové*, a řekl jsem vám, že se tam setkám se sedmi anděly a bude otevření těch pečeti a co... A časopis ‚Life‘ o tom přinesl článek, o tom velkém plamenu, který se vznesl do výšky 48 kilometrů, a měl 43 kilometrů do šířky; a oni řekli, že nemohou zjistit, co to bylo, ještě to neví.

143 A lidé sedící dnes večer přímo zde v této budově, oni tam stáli zrovna se mnou, když se to stalo, prostě přesně tak, jak to bylo řečeno. On mi pověděl o těch věcech, které se mají stát a stalo se to prostě přesně tak; jak každá jedna z těch pečeti otevřela a sdělila tajemství, která byla skryta po věky reformátorů, a tak dále, prostě přesně tak.

144 Jak jsem stál na vrcholku toho pahorku — muži, tři nebo čtyři z nich jsou zde právě přítomni; ano, ještě víc. Jak jsme šli na ten pahorek, Duch Svatý řekl: „Zvedni ten kámen.“ (Byli jsme lovit.) On řekl: „Vyhod' jej do vzduchu a řekni: ‚Tak praví Pán‘.“

145 Poslechl jsem. Vzniknul z toho malý vzdušný vír. A já jsem řekl: „Během 24 hodin uvidíte ruku Boží.“ Ti muži jsou zde přítomní právě teď.

146 Příštího dne okolo 10. hodiny, stoje tam, jsem řekl: „Připravte se, schovejte se tam pod to auto“ (veterána); řekl jsem, „něco se chystá.“ Obloha byla jasná. Přímě nahoře ve velkém kaňonu sestupoval dolů z nebe kroužící oheň a svištěl tak zostra, jak jen to šlo a narazil takhle do toho srázu. Stál jsem přímo pod tím. Právě jsem si sundal klobouk, držel jsem se za hlavu; a zastavilo se to asi dva či tři metry nade mnou a vytrhlo to díru v tom srázu, takto, a udeřilo a vrátilo se to zpět do vzduchu a opět kroužilo kolem a sestoupilo třikrát dolů. Dokonce to useklo vrcholky křovin mesquito, na úseku dvou set metrů. Slyšeli jste ty muže, jak říkají: „Amen?“ Oni tam byli, když se to stalo, vidíte.

Job 38:1

147 A tři krát to udeřilo. Když oni vylezli zpod těch aut, a tak dále a přišli zpátky, řekli: „Kdyby tě to zasáhlo, nezbyl by z tebe ani mastný flek.“ Řekl jsem: „To nebylo... To byl On. On ke mně mluvil.“ Bůh mluví skrze vichr, vidíte.

148 A to byl ten stejný ohnivý sloup, který vidíte na těch fotografiích, které jsou tam. A když to odešlo nahoru, řekli: „Co to

znamená?“

149 Řekl jsem: „Soud zasahuje Západní pobřeží.“ Druhého dne poté se Aljaška skoro potopila. Vidíte, poprvé to zasáhlo tam, ten první úder, kde ten...

150 Musíte udělat něco, abyste to znázornili. Jako jistý muž dal trochu soli do nádobky a vhodil ji do vody a řekl: „Tak praví Pán, ať je ta voda sladká.“ A ještě jeden příklad, Ježíš vzal vodu a nalil ji do džbánu a udělal z ní víno. Musíte udělat nějaký symbolický akt.

151 A to je to, co to bylo, vylétlo to do vzduchu a sestoupilo, to uvolnilo ten malý víchr. Během čtyřiaadvaceti hodin to zatřáslo tou horou, až to dokola vyrylo brázdou. Kazatel pan Blair, který stojí teď zde a dívá se přímo na mne, on byl tam nahoře a vzal několik z těch zlomků z toho, a tak dále. Tady je Terry Sothmann a ti, kteří tu stojí; a Billy Paul a bratr... mnoho z těch ostatních, kteří tady sedí, co byli přímo tam a byli svědky toho, jak se to stalo, když to vyrvalo ty kusy. To není výmysl; to je skutečnost.

152 To se nestalo tehdy v biblických dnech; je to teď, vidíte. Ten stejný Bůh, který mi vždy ukazoval tyto věci a ony se do písmene staly. Nikdy se nedočkali, že by něco jednou selhalo, tak tedy, chlubím se v NĚm.

153 Před několika týdny jsem byl ve vidění a stál jsem na nějakém vyvýšeném místě a měl jsem vidět přehlídku církve. A všiml jsem si, jak přicházela z mé... Stál jsem spíše tímto směrem, byl jsem obrácen k západu a tímto směrem přicházela sympatická skupina žen, skutečně pěkně oblečených, dlouhé vlasy učesané pěkně dozadu, rukávy, sukně dlouhé pod kolena a všechny pochodovaly podle melodie, jako: „Kupředu křesťanští vojáci, pochodující jako do války, s Ježíšovým křížem vepředu.“

154 A když tak prošly kolem, já jsem stál. A bylo tam něco... jistý Duch, Bůh a On řekl: „To je nevěsta.“ A díval jsem se a moje srdce bylo šťastné. A ona šla kolem a prošla kolem daleko za obzor.

155 Po nějaké chvíli, když odešla tudy, On řekl: „Teď se předvede moderní církev.“ A zde přichází asijská církev. Nikdy jsem neviděl takovou škaredou skupinu! Zde přicházejí další církve z různých národů. Vypadaly odporně!

156 A já to říkám, proto, že jsem před Bohem povinen říci pravdu. A když On řekl: „Zde, teď přichází a předvede se církev Ameriky,“

pokud jsem kdy viděl skupinu ďáblů, tak to bylo ono!

157 Ty ženy byly svlečené do naha, s nějakou hnusnou, šedivě vypadající látkou, barvy sloní kůže; a ony to držely před sebou, neměly však na sobě vůbec horní částí a dělaly takové pohyby ve stylu těch tanců, jako ta dnešní mládež na dvoře, počínající si jako při twistu, a nesmyslech a hrála odpovídající tomu hudba. A když jsem viděl přícházet miss USA, skoro jsem omdlel.

158 Tak tedy, to je: „Tak praví Pán“. Jestliže mi věříte, že jsem Jeho služebníkem, tak mi teď věřte. Neřekl bych to za nic na světě; na celém světě není dost peněz, aby mě podplatily, abych to řekl, kdyby to nebyla pravda.

159 A když šla kolem, byla to ta nejhnusnější věc k vidění, jakou jsem kdy viděl. Pomyslel jsem si: „Bože, pracně jsme jako kazatelé a bratři usilovali, abychom Ti připravili nevěstu, a to je to nejlepší, co jsme mohli učinit!“

160 Kroutila se, držela před sebou něco podobného jedné z těch hula sukní z té látky, držela to před svým přirozením, spodním přirozením, asi takto, tancovala a kroutila se, jak to dělá ta dnešní mládež v těch vulgárních show. Kroutí se. To byla Miss křesťanství Ameriky! Nemohu jinak, s pomocí Boží to je, jak to vypadá v Jeho očích. Já jsem právě...

161 Málem jsem omdlel. Myslel jsem na všechno to namáhání a kázání a přesvědčování... každá jedna z nich s ostříhanými vlasy a kroutily se a vyváděly, držíce to vpředu. Prošly tam kolem, kde jsem stál s tou nadpřirozenou bytostí. Nemohl jsem Ho vidět. Mohl jsem Ho slyšet, jak ke mně mluví. Byl přímo u mne. Ale když se takto otočily, držely... jenom se kroutily a smály, a šly kolem, pokračovaly asi tak, držíce to před sebou.

162 Nuže, stojím zde v Jeho přítomnosti, jakožto Jeho služebník a přes veškerou snahu to bylo to nejlepší, co jsem mohl docílit. Přemýšlel jsem: „Bože, k čemu se to hodí? K čemu je to dobré? Všechno to křičení a prosení a přesvědčování a ta velká znamení a divy a zázraky, která jsi ukázal. A jak jsem tam stával a vracel se domů s pláčem po kázání jim o těchto věcech, co dobrého mi to přineslo? A pak Ti mám představit něco takového jako nevěstu!“

163 A jak jsem tam stál, díval se, ona prošla kolem a můžete si představit, její zadní část bez ničeho, držela to před sebou, jak šla natrásajíc se, jak je to při tom twistu, potřásající takto svými údy

v její... Ó, bylo to vulgární, jak vyváděla, takto potřásala svým tělem!

Řeknete: „Co to znamená, bratře Branhame?“ Nevím. Říkám vám jen, co jsem viděl.

164 A když takto prošla kolem, hleděl jsem na ni, a och, prostě jsem zůstal doopravdy, málem jsem upadl do mdlob. A pouze jsem se otočil. Pomyslel jsem si: „Bože, pak jsem zavržen. Je pro mne zbytečné, pokoušet se vůbec... Mohu toho zrovna nechat.“

165 A paní Carl Williamsová, pokud zde někde sedíš, ten sen, který jsi mi nedávno vyprávěla, co se ti tuhle večer zdál, který ti způsobil starosti, zde to je. To kormidlo je mi vzato z ruky.

166 Pak, právě jsem si myslel, že na to mohu zrovna zapomenout; je se mnou konec. Pak jsem je náhle slyšel, že to znovu přichází. A z této strany přicházela ta samá nevěsta, která procházela tamtudy. Znovu tu přicházely ty mladé dámy a každá jedna z nich byla oblečena ve svém národním kroji, odkud pocházely, jako ze Švýcarska, Německa, a tak dále, každá jedna mající na sobě ten druh oděvu, všechny měly dlouhé vlasy, přesně jako ta první. A zde ony přicházely, krácející: „Kupředu křesťanští vojáci, krácející, jak do války.“

167 A když míjely místo tribuny, kde jsme stáli, v té chvíli se všechny oči otočily tím směrem a potom se otočily a pochodující odcházely. A právě když začaly odcházet přímo do nebe, dosáhla ta druhá okraje hory a takto se zřítíla. Zatímco ale tyto pochodovaly přímo nahoru do nebe.

168 A když pochodovaly, zpozoroval jsem stranou vzadu dvojici dívek, (vypadala jakoby to byla nějaká zahraniční děvčata, jako ze Švédska nebo ze Švýcarska nebo odněkud) začaly se rozhlížet kolem a dostaly se z... Řekl jsem: „Nedělejte to! Držte krok!“ A jak jsem takto křičel, vzpamatoval jsem se z vidění, stoje tam se svýma rukama takto. Pomyslel jsem si: „Dobrá...“

169 Proto jsem dnes večer řekl, co jsem řekl. Chci se vás zeptat na jednu věc: Není snad později než si myslíme? Je možné, že ona již byla vyvolaná a vybrána, zapečetěná? Tam nemůže být ani jediný člověk dodán, to vy víte. Mohlo by se to stát? Ó, jo, Ó, jo.

170 Vzpomínáte si, co jsem onehdy řekl při snídani? Při inseminaci chovu, samec i samice, tam vychází milion zárodků, vychází milion vajíček, ale jen jedno z nich přežije, přesto, že jsou každé přesně podobné, jedno z milionu. Každé z nich je stejné vajíčko a stejný druh

zárodku. Jedno z nich žije a ta ostatní z nich umírají. Nikdo nemůže říci, které je to jedno, které je to zralé vajíčko a co s tím je. To má rozhodnout Bůh. Zdali to bude chlapec nebo dívka, blondák nebo brunet nebo jaký už bude, o tom rozhoduje Bůh. Nepotkají se ti první, ale o těch prvních rozhoduje Bůh. Možná se jedno objevuje zde a jedna... Jestliže jste si kdy všimli pod mikroskopem, viděli je setkávat se. Pozoroval jsem to. O tom rozhodl Bůh. Každé z nich se přesně podobá, ale vyvolením — přirozené narození je vyvolením — Bůh bere jedno z milionu.

1. Korintským 10:2, 3

171 Když Izrael opustil Egypt na cestě do zaslíbené země, byly to přibližně dva miliony lidí. Každý z nich byl pod tím samým obětním beránkem, jinak by nežili. Každý z nich poslouchal Mojžíše, proroka. Každý z nich byl v něj pokřtěn v Rudém moři. Každý z nich tančil—tyto ženy — s Miriam nahoru a dolů, na mořském pobřeží, když Bůh zničil nepřítele. Každý z nich stál s Mojžíšem a slyšeli jej zpívat v Duchu. Oni, každý jeden jedl na poušti mannu, která padala dolů z nebe, každou noc nová manna, což je typem na poselství. Každý z nich z toho jedl. Ale ze dvou milionů, kolik jich to zvládlo? Dva. Jeden z milionu!

172 Dnes večer je na světě přibližně pět set milionů křesťanů, počítaje katolíky a všechny. Na světě je pět set milionů takzvaných věřících. Kdyby dnes večer nastalo vytržení, znamenalo by to, kdyby to byl jeden z milionu, byl by součet (neříkám, že to je, ale kdyby to bylo), v příštích dvaceti čtyřech hodinách by chybělo pět set lidí. Nikdy byste o tom ani neuslyšeli. Tolik lidí nějakým způsobem zmizí, že to nelze spočítat. Pak by se nám mohlo stát, přátelé, jak tomu bylo, když přišel Jan Křtitel.

Matouš 17:10; Marek 9:11

173 Dokonce i učedníci řekli: „Proč řeklo Písmo, proč řekli apoštolové či proroci, proč je řečeno, že nejprve musí přijít Eliáš a napravit všechny věci?“

Matouš 17:12; Marek 9:13

174 On řekl: „Já pravím vám, že Eliáš již přišel a vy jste ho nepoznali.“ Jednoho z těchto dnů bychom mohli být zanecháni zde. „Co je s tím vytržením, které má nastat před soužením?“

„Ono již přišlo a vy jste to nepoznali.“ Celé tělo bylo zapečetěno dovnitř, je pouze zapotřebí, aby bylo udrženo v kroku. Neříkám, že je to tak; doufám, že to tak není.

175 Ale přáteli, když připustíme... Jestliže dnes večer cítíme ve svém

srdci, že bychom měli dát do pořádku naše životy a věci, které jsme udělali, vezměte moji radu jako kazatele a bratra... A já to řeknu poprvé za kazatelnou. Zašel jsem v tom dnes večer před veřejností dále než kdykoliv a v čemkoliv, protože jsem měl v těchto shromážděních velkou svobodu. Jestliže mi věříte, že jsem Boží prorok, poslechněte, co jsem vám řekl. Jestliže je ve tvém srdci nějaký malý pocit pohnutí, jdi k Bohu právě teď. Udělej to.

176 Lidé, jen se na okamžik zastavte. Pohledte na vaše vyznání, kterým sloužíte. Pohledte do svých církví. Je to právě přesně ve shodě se Slovem Božím? Vyhověli jste každé podmínce? Říkáte: „Jsem dobrý člověk.“ Takový byl Nikodém a takoví byli všichni ostatní z nich. Byli skvělí... Vidíte, to s tím nemá nic společného.

177 A ženy, chci, abyste se podívaly do zrcadla a viděly, co Bůh od ženy žádá, aby dělala a podívejte se do Božího zrcadla — ne do zrcadla vaší církve, do zrcadla Božího, a podívejte se, zda byste se mohly ve svém životě označit jako duchovní nevěsta Kristova.

178 Kazatelé, uvažujte tím stejným způsobem. Neobalujete věci do vaty, abyste neranili něčí pocity? Dělali byste to, kdyby to nebylo... pokud by vás vystrčili z církve? Jestliže to cítíš tímto způsobem, můj drahý bratře, dovol mi, abych tě varoval ve jménu Ježíše Krista, uteč od toho právě teď! A vy ženy, jestliže nemůžete dosáhnout způsobnosti křesťanky, ne jako křesťanka pouze podle názvu, ale ve svém srdci a svém životě, nejsi schopna se řídit tak, jak zde říká Boží oddací list, že to má být.

179 A členové církve, jestliže vaše církve není jako ta, která dosahuje Boží způsobnosti Jeho Slova, vyjděte z ní a vyjděte do Krista. To je vážné varování. Nevíme kdy. A nevíte, kdy toto město bude odtud jednoho dne sraženo na dno tohoto oceánu.

Matouš 1:23

180 „Ó, Kafarnaum,“ řekl Ježíš, „ty jenž ses povzneslo do nebe, budeš svrženo do pekla... neboť kdyby tyto mocné skutky byly činěny v Sodomě a Gomoře, zůstaly by stát až dodnes.“ A Sodoma a Gomora leží na dně Mrtvého moře, i Kafarnaum je na dně jezera.

181 Ty město, které tvrdíš, že jsi městem andělů, které ses pozvedlo do nebe a vyslalo všechny ty sprosté špinavé věci módy, a tak dále, takže sem přicházejí dokonce cizí země a přibírají naše svinstvo a rozšiřují to, se svými krásnými kostely a kostelními věžemi, a tak dále, tak jak to děláš, pamatuj si, jednoho dne budeš ležet na dně

tohoto moře!

182 Pod tebou je velká bublina právě teď. Hněv Boží soptí přímo pod tebou. Jak dlouho On bude držet tu úzkou písčinu visící nad tím, když ten oceán hluboký jednu míli lehce vnikne a dojde až k Solnému jezeru! Bude to horší než poslední den Pompejí!

183 „Čiň pokání, Los Angeles! Ten zbytek z vás, čiňte pokání a uchylte se k Bohu! Hodina Jeho hněvu je nad zemí. Utečte, dokud je čas utéci a vejděte do Krista!“

184 Modleme se. Drahý Bože, mého ducha se zmocnilo chvění, mé srdce roní slzy varování, dejž, ó Bože, ať to tito muži a ženy nepochopí, co jsem říkal, jako žert a sborovníci ať to nepochopí jako něco, co bylo předsudkem nebo proti ním. Ať mohou vidět, že to bylo z lásky. Ty jsi mi svědkem všemohoucí Bože, že jsem chodil nahoru a dolů tímto pobřežím, rok za rokem kázíc Tvé Slovo. Buď mi svědkem, ó Bože, kdyby se to stalo dnes večer, já jsem mluvil pravdu. Ty znáš to vidění o nevěstě, že je pravda. Použil jsem při tom Tvé jméno, Pane, a řekl, že to bylo „Tak praví Pán“ a cítím, Pane, že jsem si vědom toho, co dělám.

185 Tak Tě prosím, Pane, v Ježíšově jménu, ať se lidé dnes večer vzpamatují a utečou před přicházejícím hněvem, protože „Ichabot“ je napsáno nade dveřmi a nad národem. Napříč toho je černé kontrolní znamení, Duch Boží je zarmoucen, vzdálen od toho, oni byli zváženi na váze a shledáni lehčí.

Daniel 5:1-4

186 Hostina krále Nabuchodonozora se opět opakovala s pijáckou společností a polonahými ženami a nazývají se křesťany. Ó nebeský Bože, měj slitování s hříšným světem a hříšnými lidmi, Pane, jakkoli jsme dnes večer.

187 Bože, snažím se stát v mezeře a žádám o Božské slitování, abys dnes večer mluvil k tomu zástupu a upozorňoval svou nevěstu, Pane, aby nepochodovala podle pokynu nějakého vyznání, ale podle zvuku Evangelia Pána Ježíše Krista. Vyslyš, ó Bože.

188 Ať je to dnes večer známo, že Ty jsi Bůh a Tvé Slovo je pravda. Zatímco se vši vážnosti před zraky těchto lidí je voláme k Bohu, aby věnovali pozornost Tvému Slovu.

189 Ve jménu Ježíše Krista, prosím za ně, Pane. Viděli Tě nad jakýkoli stín pochybnosti pohybovat se napříč zástupy a řekl jsi jim, co je v jejich srdci. A Ty víš, Pane, co se děje právě teď. Ty víš, že je to pravda, ó Bože.

190 A já Tě prosím v Ježíšově jménu, ať je znovu vidět Ducha Svatého, Pane, jak se přimlouvá a vytahuje z tohoto posluchačstva, Pane, ty, kteří jsou zapsáni v Beránkově knize života. Vyslyš, ó Bože, prosím o to z celého svého srdce.

191 Tito lidé, přirozeně, Pane, by mi dali poslední halíř, aby podpořili poselství. Udělali by všechno, co by mohli, ale ó, Bože, když jde o to ztotožnit se s tím a vejítí do toho, modlím se, Bože, aby toto byl ten večer, kdy je Ty odměníš a vyleješ dolů na toto shromáždění svého Svatého Ducha.

Židům 12:17

192 A možná zde nebude veselo, ani skákání dokola, ale pláč a křičení a pokání, držení se rohů oltáře, zatímco dnes večer vidíme soud bésníci pod námi! Poskytni to, Bože. Modlím se tak upřímně jak umím, ve jménu Ježíše Krista.

193 Můj bratře, sestro, nevím, co více říci. Jestliže jsem našel ve vašich očích milost skrze moc Boží; jestliže mi věříte, že jsem Jeho prorok... Je to vůbec poprvé, co jsem to řekl veřejně, avšak cítím zvláštní varování jistého druhu. Nejsem k tomu náchylný. Vy víte, že nejsem. Nerad se tak chovám.

194 Váhal jsem, jestli mám mluvit toto poselství a říci tyto věci. Stranil jsem se a dělal jsem všechno možné, abych se tomu vyhnul, ale řekl jsem to a bude to stát v den soudu jako svědek toho, že jsem řekl pravdu. To je „Tak praví Pán Bůh.“

Židům 12:17

195 Ó, letničíní, zachraňte svůj život! Utečte k rohům oltáře a prostě dříve, než bude příliš pozdě, neboť přijde hodina, kdy budete moci křičet a nic to neprospěje. Protože Ezau se snažil najít uznání svého prvorozenství a nemohl je najít.

196 Svěřuji tě — ó Kalifornie, ó Sdružení obchodníků plného Evangelia, které miluji, které jsi blízké mému srdci, svěřuji tě dnes večer Ježíši Kristu. Utečte k Němu! Nedovolte ďáblu jakkoli vás v tom ochladit. Držte se toho, dokud nebudete každý naplněn Duchem Svatým do té míry, že vás to přinutí přijít k tomuto Slovu, že přinutí vás ženy napravit se, že přinutí vás muže napravit se. Jestliže říkáte, že jste obdrželi Ducha Svatého a neshodujete se se Slovem, je ve vás jiný duch. Boží Duch je na Jeho Slově, Mesiáši — pomazaném Slově. Nevěsta musí být „mesiášská“ — pomazané Slovo.

197 Povstaňme ve jménu Pána Ježíše Krista. Jestli už víckrát

neuslyšíte můj hlas... Pokud si Bůh bude přát, odplouvám za několik hodin do Afriky; možná se nikdy nevrátím. Nevím. Ale říkám vám z celého srdce, že jsem vám řekl pravdu. Neopomněl jsem vám oznámit všechno, co mi Bůh pověděl, abych řekl a řekl jsem to v Pánově jménu. To je vážná chvíle. Nevím, jak to vyjádřit. Třikrát nebo čtyřikrát jsem se pokusil opustit kazatelnu a nemohu to udělat. Toto je vážná hodina. Nikdy na to nezapomeňte!

¹⁹⁸ Toto je čas, kdy Bůh možná činí Své poslední volání. Já ne... On někdy udělá Své poslední volání. Kdy? Nevím. Ale říkám vám, podle toho vidění to vypadá tak, že nevěsta byla skoro dokončená!

Matouš 25:10

¹⁹⁹ Podívejte se na ty nominální církve, jak přicházejí. Když spící panna šla pro olej, ona už ho neobstarala. Nevěsta vešla. Vytržení nastalo. Zatímco šly koupit olej, přišel Ženich.

²⁰⁰ Spíte? Probudte se, rychle přijďte k sobě a modleme se jeden každý, jako bychom měli v této chvíli zemřít, ve jménu Pána. Modleme se jeden každý svým vlastním způsobem.

²⁰¹ Všemohoucí Bože, měj s námi slitování, Pane. Měj slitování se mnou. Měj slitování s námi všemi. Co dobrého nám prospěje — nezáleží na tom, co děláme — jestliže v těchto věcech selžeme. Stojím a prosím o slitování, ó Bože, než toto velké město klesne do moře a soudy Boží zasáhnou toto pobřeží. Prosím, Bože, abys Ty povolal svoji nevěstu. Odevzdávám je nyní Tobě ve jménu Ježíše Krista. Amen.

